

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a JUDr. Jakuba Camrdy ve věci žalobce: **a) Mgr. Ing. M. S., b) Ing. J. S.**, Brno a oba zastoupeni Mgr. Alešem Krochmalným, advokátem se sídlem Těšnohlídkova 9, Brno, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích**, se sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice, **za účasti osoby na řízení zúčastněné:** P. a S. Býšť s.r.o., IČ 25285211, se sídlem Býšť 48, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 21. 2. 2018, č. j. 52 A 20/2017 – 59,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku ve výši 6728 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám Mgr. Aleše Krochmalného, advokáta se sídlem Těšnohlídkova 9, Brno.
- III. Osoba na řízení zúčastněná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.
Vymezení věci

[1] Kasační stížností žalovaný napadl shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), jímž bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 5. 1. 2017, č. j. ZKI PA-O-43/318/2016/7, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení; tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrálního pracoviště Ústí nad Orlicí (dále jen „katastrální úřad“) vydané dne 29. 9. 2016, č. j. OR-415/2015-611, jímž katastrální úřad pod bodem 1. výroku „*nevyhověl nesouhlasu žalobců s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle § 36*

zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí ve znění rozhodném (dále jen „katastrální zákon“) a pod bodem 2. výroku konstatoval, že „i po nabytí právní moci rozhodnutí bude nadále hranici mezi pozemky p. p. č. X, p. p. č. X a pozemkem p. p. č. X v k. ú. D. M. evidovat jako spojnice podrobných bodů č. 252-34, č. 252-69 a č. 184-236.“

[2] Krajský soud v dané věci ze správního spisu zjistil následující podstatné skutečnosti, které nebyly mezi účastníky sporné. Žalobci nabyli pozemky p. č. X, p. č. X kupní smlouvou ze dne 9. 6. 2003. Tyto pozemky vznikly rozdělením dle geometrického plánu č. 132-57/2003 ze dne 20. 5. 2003, jež byl zpracován za účelem pozdějšího prodeje uvedených pozemků do vlastnictví žalobců. Geometrickým plánem byla rovněž stanovena hranice mezi pozemky p. č. X a p. č. X v k. ú. D. M. (z pozemku p. č. X vznikl později pozemek p. č. X). V roce 2009 probíhala v obci a k. ú. D. M. pozemková úprava, která se dotkla pozemků ve vlastnictví žalobců. O místním šetření ze dne 1. 10. 2009 byl sepsán protokol, žalobce zastupoval M. V. Součástí výsledků pozemkových úprav byl nový geometrický plán č. 194-444/2008 vyhotovený Ing. Z. M. V roce 2013 probíhala v k. ú. D. M. obnova katastrálního operátu novým mapováním. O zjišťování hranic pozemků byl vypracován soupis nemovitostí č. 252, ve kterém je u pozemku p. č. X uvedeno, že hranice bude doplněna z grafických operátů dřívějších pozemkových evidencí. Protokol podepsal dne 24. 6. 2013 žalobce a).

[3] Žalobci se dopisem ze dne 20. 11. 2015 obrátili na katastrální úřad s návrhem na opravu chyby v katastrálním operátu, která měla spočívat v nesprávné evidenci zobrazení hranice mezi pozemky p. p. č. X a p. p. č. X na straně jedné (ve vlastnictví žalobců) a pozemkem p. p. č. X na straně druhé (ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení), vše v k. ú. D. M.

[4] Katastrální úřad dopis žalobců vypořádal oznámením ze dne 15. 12. 2015, v němž odmítl provést opravu údajů v katastru nemovitostí. Nevyhovění odůvodnil tím, že v k. ú. D. M. proběhla v roce 2013 obnova katastrálního operátu a docházelo ke zjišťování hranic podle skutečného stavu v terénu. Současně byl vyhotoven náčrt č. 252 a výsledek jednání za účasti žalobce jako vlastníka byl jím podepsán. Podle tohoto náčrtu je hranice mezi dotčenými pozemky zobrazena jako spojnice bodů č. 184-236, č. 252-69 a č. 252-34.

[5] Dne 29. 1. 2016 žalobci podali katastrálnímu úřadu nesouhlas s oznámením o neprovedení opravy chyby v údajích v katastru nemovitostí. Nesouhlasu žalobců katastrální úřad nevyhověl rozhodnutím ze dne 23. 9. 2016, což odůvodnil tím, že se nejedná o zřejmý omyl, který by mohl být napraven postupem opravy chyby v katastrálním operátu dle § 36 katastrálního zákona. V rámci řízení o opravě chyby totiž katastrální úřad nerozhoduje o vzniku, změně či zániku práv k nemovitostem.

[6] O odvolání žalobců rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 1. 2017, v němž se ztotožnil s postupem katastrálního úřadu ve věci. Rozhodnutí bylo podrobně odůvodněno a námitky žalobců byly řádně vypořádány. Žalovaný uzavřel, že evidovaný stav hranic pozemků je v katastru nemovitostí evidován v souladu s listinami založenými ve sbírce listin, resp. měřické dokumentaci katastrálního úřadu.

[7] Žalobci podali ke krajskému soudu žalobu, v níž namítali nezákonnost rozhodnutí žalovaného. Jednak tvrdili, že při pozemkové úpravě v roce 2009 nedali souhlas se vznikem

pokračování

nového lomového bodu č. 184-236, od kterého je hranice mezi dotčenými pozemky odvozena. Poukázali na to, že žalovaný v rozhodnutí potvrdil, že obsahem protokolu ze dne 1. 10. 2009 byl pouze pozemek p. č. X, neboť pouze tento měl být řešen v rámci pozemkové úpravy. Nebyl tak žádný důvod zjišťovat hranici tohoto pozemku s pozemkem p. č. X. Pozemkové úpravy v roce 2009 byly prováděny proto, aby došlo k souladu evidence mezi intravilánem a extravilánem obce a k. ú. D. M. Žalobci poukázali na to, že v průběhu správního řízení předložili znalecký posudek, kterým bylo doloženo, že geometrický plán č. 194-444/2008 nevyužil výsledků dřívějšího měření, což bylo příčinou vzniku namítané chyby. Měli za to, že katastrálnímu úřadu svědčila povinnost tyto nesrovnalosti zjistit.

[8] Namítali, že při obnově katastrálního operátu v roce 2013 žalobce a) nevěděl o tom, že v roce 2009 došlo ke změně hranic a neměl ani povědomí o tom, že se v terénu nachází bod č. 184-236. Proto nemohl být v roce 2013 při podpisu listiny zpraven o tom, že hranice budou vytyčeny jinak, než v geometrickém plánu č. 132-57/2003, dle kterého žalobci své vlastnictví k pozemkům nabyli.

[9] Krajský soud napadeným rozsudkem zrušil rozhodnutí žalovaného, jelikož dospěl k závěru, že nepostupoval v souladu s § 36 katastrálního zákona. Krajský soud poukázal na protokol z místního šetření ze dne 1. 10. 2009 sepsaný v rámci komplexních pozemkových úprav, z něhož vyplývá, že zmocněný zástupce žalobců stvrdil svým podpisem, že souhlasí s průběhem vlastnických hranic toliko ve vztahu k pozemku p. č. X a nikoli k pozemkům dalším (viz kolonka parcela v protokole). V protokole krajský soud nenalezl žádnou zmínku o pozemcích p. č. X a p. č. X, přesto byly jako hraniční zaneseny do měřického náčrtu č. 184/5, ve kterém byl i po novu označen jako lomový bod č. 184-236. Dle protokolu byl bod č. 184-236 označen v terénu a dle následného tvrzení žalobce a) stabilizován železným trnem. Krajský soud dovodil, že žalobci mohli stěžít rozdíly v umístění bodu oproti hraničnímu bodu dle geometrického plánu č. 132-57/2003 z roku 2003. Měl za to, že v dobré víře předpokládali, že při přípravě náčrtu k pozemkovým úpravám (a později vyhotoveného geometrického plánu) bude využito podkladů dosavadního katastrálního operátu (viz § 56 tehdy platné katastrální vyhlášky) a tedy i geometrického plánu z roku 2003. Krajský soud upozornil, že správní spis neobsahuje ve vztahu k pozemkové úpravě v roce 2009 soupis nemovitostí [§ 66 odst. 1 písm. d) katastrální vyhlášky] tak, jak byl např. založen při obnově operátu v roce 2013.

[10] Dále krajský soud uvedl, že výsledky zeměměřické činnosti, tj. zde zejména protokoly, náčrty, soupisy nemovitostí a geometrický plán, měl katastrální úřad posoudit ve smyslu jejich způsobilosti k převzetí do katastru nemovitostí dle § 66 odst. 2 katastrální vyhlášky č. 26/2007 Sb. Krajský soud dospěl k názoru, že katastrální úřad v daném případě svou roli nenaplnil, tudíž na základě pozemkové úpravy vyhotovený geometrický plán č. 194-444/2008 předložený pozemkovým úřadem se nemohl stát podkladem pro změnu vyznačení hranice dotčených pozemků. Geometrický plán č. 194-444/2008 totiž nebyl vyhotoven s využitím výsledků dřívějšího měření (viz § 56 odst. 1 katastrální vyhlášky). Rovněž nelze dovodit, že by žalobci dali souhlas s průběhem hranice na severozápadě pozemku p. č. X tak, že se jedná o spojnicu s nově vzniklým bodem č. 184-236.

[11] Krajský soud konstatoval, že skutečnost, kdy v roce 2013 byla v daném katastrálním území prováděna obnova katastrálního operátu novým mapováním a byl vyhotoven soupis

nemovitostí č. 252, na daném stavu věci nic neměnil. Vysvětlil, že u pozemků p. č. X a p. č. X bylo uvedeno, že hranice bude doplněna z grafických operátů dřívějších pozemkových evidencí. Tato obecná deklarace nemohla být jednoznačným potvrzením a odkazem na geometrický plán žalobců z roku 2003 ani případným jednoznačným potvrzením dříve změněného stavu k průběhu hranice pozemku v rámci pozemkové úpravy z roku 2009.

[12] Krajský soud uzavřel, že postupem katastrálního úřadu při obnově operátu, který souvisel s prováděním pozemkových úprav v roce 2009, došlo k tomu, že hranice pozemků, kterou žalobci měli za danou a jasně vymezenou dle jimi dříve pořízeného geometrického plánu z roku 2003, byla fakticky bez jakéhokoli opodstatněného důvodu změněna v jejich neprospěch. Takový postup krajský soud označil za chybný. Navíc upozornil, že ze správního spisu není zřejmé, na základě jakých konkrétních důvodů rozhodný podrobný bod č. 184-236 vznikl a proč právě s tímto bodem byl spojen průběh hranice mezi pozemky p. č. X a č. X v k. ú. D. M. Krajský soud tak dospěl k závěru, že podklady pro obnovu operátu na podkladě výsledků pozemkových úprav v roce 2009 neměly takové náležitosti, aby je bylo možné převzít do katastru nemovitostí.

II.

Obsah kasační stížnosti

[13] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž namítal jeho nepřezkoumatelnost a nesprávnou aplikaci § 36 katastrálního zákona, jelikož zápis a zákres v katastru jsou plně v souladu s obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici ve sbírce listin. Navíc krajskému soudu vytkl odklon od konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, konkrétně poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 As 307/2016 – 38.

[14] Stěžovatel konkrétně namítal, že chybu v katastrálním operátu by bylo možno opravit pouze, pokud by byl zákres v platné katastrální mapě v rozporu s geometrickým plánem č. 194-444/2008, tj. pokud by došlo k chybě při zápisu v řízení sp. zn. Z-1869/2010-611, což se nestalo.

[15] Krajskému soudu vytkl, že nepřihlédl k základní charakteristice obnovy katastrálního operátu na podkladě výsledků pozemkových úprav a obnovy katastrálního operátu novým mapováním, jelikož tyto obnovy jsou prováděny na základě zjišťování průběhu hranic pozemků v terénu. Tento procesní postup podrobně popsal s tím, že geometrickým plánem č. 194-444/2008 byly odděleny části pozemků, které vstoupily do pozemkové úpravy. Průsečíky hranic oddělovaných pozemků a obvodu pozemkové úpravy byly určeny dle výsledků zjištění průběhu hranic v terénu. Poté byl upřesněný obvod pozemkové úpravy zapsán do katastru nemovitostí na základě ohlášení Pozemkového úřadu Ústí nad Orlicí ze dne 5. 2. 2010, zn. 774/05/GP2010. Součástí ohlášení byl geometrický plán č. 194-444/2008. Zápis byl do katastru proveden v řízení sp. zn. Z-1869/2010-611, předložená listina byla přezkoumána dle § 8 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění rozhodném (dále jen „zákon č. 265/1992 Sb.“). Předložená listina nevykazovala žádnou vadu, proto byl její zápis do katastru proveden. Zásadně proto stěžovatel nesouhlasil s tím, že by k zákresu

pokračování

žalobci sporovaného bodu č. 184-236 došlo v důsledku zřejmého omylu při vedení a obnově katastru ve smyslu § 36 odst. 1 katastrálního zákona. Zdůraznil, že údaje v katastru nemovitostí jsou podloženy uvedenými listinami a jsou s nimi v souladu.

[16] Prvotně byla vytyčena hranice mezi pozemky p. p. č. X a p. p. č. X v geometrickém plánu č. 132-57/2003, kdy souřadnice lomových bodů byly určeny pouze v místním souřadnicovém systému, tj. souřadnice bodů nebyly určeny v žádném ze závazných souřadnicových systémů. Stěžovatel připustil, že následný geometrický plán č. 194-444/2008 vypracovaný Ing. M. vycházel jen z tehdy platné katastrální mapy a z výsledků zjišťování hranic, nebyl v něm zohledněn předchozí geometrický plán č. 132-57/2003. Stěžovatel odmítl jakékoli pochybení, neboť aby mohl být geometrický plán č. 132-57/2003 ve věci využit, muselo by nejprve dojít k vytyčení hranice pozemků. Navíc zdůraznil, že předchozí katastrální operát, včetně stavu dle geometrického plánu č. 132-57/2003 se ke dni 30. 11. 2011, tj. vyhlášením platnosti obou částí obnoveného katastrálního operátu, stal neplatným dle § 46 odst. 2 katastrálního zákona. Dovedl, že evidenci bodu č. 184-236 namísto bodu č. 132-2 či 132-1 z geometrického plánu č. 132-57/2003 nelze považovat za chybu dle § 36 odst. 1 katastrálního zákona. Taktéž se nelze vracet do stavu před vyhlášením platnosti obnoveného katastrálního operátu. Proto spatřoval rozpor napadeného rozsudku krajského soudu s § 46 odst. 2 katastrálního zákona.

[17] Za nepřiléhavý označil odkaz krajského soudu na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 21/96 a zároveň upozornil na dlouhodobou nečinnost žalobců, kteří nevznesli proti obsahu obnoveného operátu námítky.

[18] Nesouhlasil s námitkami žalobců týkajícími se podpisů v protokolu z roku 2009 a v soupisu nemovitostí z roku 2013, které označil za ryze subjektivní a ve věci irelevantní. Upozornil, že v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu není prostor pro složité dokazování předmětných skutečností, natož pro jejich právní rozbor. Naopak poukázal na to, že žalobci byli prostřednictvím zmocněnce přítomni šetření průběhu hranic pozemků a žádné námítky neuplatnili, jak vyplývá z protokolu z místního šetření ze dne 1. 10. 2009. V protokole souhlasili s jeho obsahem, tj. i s bodem stabilizovaným železným trnem, který byl následně při zaměření vyšetřené hranice označen jako bod č. 194-236. V platné katastrální mapě je tento bod označen jako bod č. 184-236. Katastrální úřad při následném označení tohoto bodu vycházel z číselného označení náčrtu č. 184 a bodu přidělil číslo dle náčrtu.

[19] Odmítl poukaz krajského soudu na § 66 odst. 2 vyhlášky č. 26/2007 Sb., jelikož citované ustanovení dopadá na jinou fázi pozemkové úpravy. Konkrétně na následující fázi, která předchází vydání rozhodnutí o výměně či přechodu vlastnických práv; tudíž katastrální úřad nebyl oprávněn přezkoumávat okolnosti vyhotovení geometrického plánu.

[20] Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů stěžovatel spatřuje v tom, že se krajský soud ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 – 44 a ze dne 28. 6. 2017, č. j. 8 As 61/2016 – 64, nikterak nevypořádal s jeho argumentací ve vyjádření k žalobě ze dne 8. 6. 2017. Rovněž tak měl napadený rozsudek za nepřezkoumatelný proto, že krajský soud neposoudil zápis

v katastru provedený v řízení vedeném pod sp. zn. Z-1869/2010-611 a nespécifikoval, v čem spatřoval nezákonnost rozhodnutí stěžovatele.

III.

Vyjádření žalobců a osoby zúčastněné na řízení

[21] Žalobci se ve vyjádření ke kasační stížnosti stěžovatele zcela ztotožnili s odůvodněním rozsudku krajského soudu. Poukázali na to, že z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 As 307/2016 – 38, na které se odvolával stěžovatel v kasační stížnosti, je zřejmé, že Nejvyšší správní soud zde obsažené závěry vystavěl na své předchozí judikatuře, např. na rozhodnutí ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 – 103 či ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012 – 31. Přičemž dvě poslední uvedená rozhodnutí použil i krajský soud v napadeném rozsudku. Upozornili na rozdíl mezi skutkovými okolnostmi případů, když ve věci vedené pod sp. zn. 10 As 307/2016 byla řešena situace, kdy ve správním spise nebyla založena listina, z níž žalobkyně dovozovala existenci chyby. Naproti tomu v nyní posuzované věci žalobci existenci chyby osvědčovali listinami, které se dříve ve spise vyskytovaly, konkrétně geometrickým plánem č. 132-57/2003 ze dne 20. 5. 2003 a předcházejícím měřením, což bylo uvedeno i ve znaleckém posudku č. 192-6/2016. Naopak odkázali na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 194/2017, kde byl řešen skutkově obdobný případ.

[22] Žalobci odmítli námitku stěžovatele, že geometrický plán č. 132-57/2003 a jeho souřadnice nebylo možno ve věci použít, jelikož nebyly určeny v žádném ze závazných souřadnicových systémů. Uvedli, že zajisté je v technických možnostech stěžovatele převést data z původního systému z roku 2003 do nyní používaného formátu.

[23] Nesouhlasili s tím, že jejich zmocněnec měl na místním šetření dne 1. 10. 2009 odsouhlasit všechny zaznamenané body ve vyznačení dotčené hranice pozemků v katastru nemovitostí. Zmocněnec totiž výslovně odsouhlasil pouze hranice pozemku p. č. X.

[24] Rovněž tak žalobci nesouhlasili s tvrzením stěžovatele, že nedisponovali žádnou listinou, na jejímž základě by měla být provedena oprava zřejmé chyby. Konkrétně označili geometrický plán č. 132-57/2003 a č. 278-335/2016.

[25] Osoba na řízení zúčastněná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že se zcela ztotožňuje s obsahem kasační stížnosti stěžovatele. Zdůraznila, že pravým účelem řízení je snaha žalobců domoci se změny vedení hranice mezi jejich pozemkem a pozemkem ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, což nelze provést prostřednictvím řízení o opravě zjevné chyby dle § 36 katastrálního zákona. Rovněž poukázala na to, že předchozí katastrální operát včetně stavu dle geometrického plánu z roku 2003 se stal v důsledku obnovy katastrálního operátu na podkladě nového mapování neplatným ke dni 30. 11. 2011. Tudíž i listiny, z nichž žalobci odvozovali průběh hranic pozemků, byly v době rozhodování stěžovatele irrelevantními archiváliemi. Přitom institut opravy chyby v katastrálním operátu lze využít jen v případech, kdy zakres v katastru nemovitostí neodpovídá listinám založeným ve sbírce listin, pro provedení sporné opravy tak žádná platná listina založená ve sbírce listin nesvědčila.

pokračování

IV.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[26] Nejvyšší správní soud přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí krajského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a jím pověřený zaměstnanec má vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[27] Nejvyšší správní soud dále přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí krajského soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[28] Nejvyšší správní soud se musel přednostně zabývat námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů. Stěžovatel nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spatřoval v tom, že se krajský soud ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 – 44, a ze dne 28. 6. 2017, č. j. 8 As 61/2016 – 64, nevypořádal s jeho argumentací uvedenou ve vyjádření k žalobě ze dne 8. 6. 2017. Rovněž tak měl napadený rozsudek za nepřezkoumatelný proto, že krajský soud neposoudil zápis v katastru provedený v řízení vedeném pod sp. zn. Z-1869/2010-611 a nespecifikoval, v čem spatřoval nezákonnost rozhodnutí stěžovatele.

[29] Za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou považována zejména taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci stěžovatele v žalobě a proč subsumoval popsany skutkový stav pod zvolené právní normy (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52). Soudy však nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013 - 19). Podstatné je, aby se soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013 - 33). Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v bodě [32] usnesení ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016 – 123, k povinnosti soudu náležitě odůvodnit rozhodnutí konstatoval: „*... Jeho povinností ostatně je svůj názor na skutkové a právní hodnocení věci vtělit do odůvodnění svého rozhodnutí, které je předmětem soudního přezkumu (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2009, č. j. 1 As 64/2009 - 153).*“

[30] Nejvyšší správní soud předně upozorňuje, že obsah vyjádření stěžovatele k žalobě ze dne 8. 6. 2017 je téměř identický s odůvodněním jeho rozhodnutí ve věci, neboť ve vyjádření pouze obhajoval a rekapituloval důvody, které jej vedly k jeho vydání. Krajský soud zejména v bodech 30., 35., 36. napadeného rozsudku zcela jednoznačným způsobem vysvětlil, z jakých konkrétních důvodů dospěl k právním závěrům ohledně nesprávnosti a nezákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. K výtce stěžovatele o absenci posouzení

zápisu v katastru provedeného v řízení vedeném pod sp. zn. Z-1869/2010-611 Nejvyšší správní soud konstatuje, že byla uplatněna toliko v obecné rovině, a z její formulace není zřejmé, z jakého konkrétního právně relevantního důvodu pro rozhodnutí ve věci měl krajský soud podrobit právnímu posouzení sporovaný zápis. Tedy stěžovatelem uplatněnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku shledal Nejvyšší správní soud zcela nedůvodnou.

[31] Dále stěžovatel v kasační stížnosti namítal nesprávnou aplikaci § 36 odst. 1 katastrálního zákona krajským soudem. Konkrétně nesouhlasil s tím, že by bylo možno jmenované zákonné ustanovení použít i na nyní posuzovanou věc, jelikož zápis a zákres v katastru nemovitostí dotčených pozemků a lomových bodů byly provedeny plně v souladu s obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici ve sbírce listin.

[32] Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona *„na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.“*

[33] Katastrální úřad je při vedení a obnově katastru oprávněn opravit pouze takové údaje v katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. Neurčitý pojem *zřejmý omyl* obsažený v § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona je přitom dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 - 103 *„třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem“*. Na další přílehlavá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zabývající se výkladem pojmu *zřejmý omyl* již poukázal i krajský soud v napadeném rozhodnutí.

[34] Dále Nejvyšší správní soud poukazuje na rozsudek ze dne 11. 6. 2009, č. j. 7 As 71/2008 -48, v němž soud k pojmu *zřejmý omyl* uvedl, že *„§ 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona [pozn.: § 36 odst. 1 písm. a) současného katastrálního zákona] je nutno vykládat v tom smyslu, že se jedná o zřejmý omyl, kdy při zobrazení hranic pozemků v katastrální mapě dojde k tomu, že zakreslení v katastrální mapě není ve shodě s podklady pro zakreslení hranice. Katastrální úřad proto při posuzování toho, zda jsou zobrazení ve shodě s podklady, posuzuje pouze to, zda je takové zobrazení ve shodě s vlastnickými právy do té míry, že posuzuje zakreslení hranic v katastrální mapě s ohledem na obsah listin, které má k dispozici. Také v případě vytyčení hranic v terénu pracovník, který toto provádí, vychází ze stávajících údajů měřické dokumentace a pokud takové podklady nejsou k dispozici, tak vytyčení vychází ze zobrazení v katastrální mapě. Pokud dojde k vytyčení hranice v souladu s nezpochybnitelnými a správnými údaji v katastru a takto v terénu vytyčená hranice neodpovídá skutečně reálně v průběhu desítek let zaužívané hranici pozemků mezi vlastníky (např. plot), nelze tuto situaci řešit opravou katastrálního operátu. „Posunout“ vytyčenou a v katastru vyznačenou hranici do polohy, v jaké ve skutečnosti probíhá, je možno jen v případě existence a doložení příslušných*

pokračování

právních titulů katastrálnímu úřadu, které by k takovému novému vytyčení a novému zakreslení do katastrální mapy opravňovaly (dohoda vlastníků, soudní rozhodnutí civilního soudu). Pokud však dojde k vyznačení (a dle údajů v katastru k následnému vytyčení) hranice v důsledku zřejmého omylu, tedy dojde k rozporu zakreslení s obsahem podkladových listin, je na místě řízení ve věci opravy ve smyslu § 8 katastrálního zákona“.

[35] Podstatou sporu v dané věci byla otázka, zdali lze považovat evidenci hranice mezi pozemky p. p. č. X, p. p. č. X a pozemkem p. p. č. X v k. ú. D. M. jako spojnicí lomových bodů č. 252-34, č. 252-69 a č. 184-236 za chybu vzniklou zřejmým omylem při obnově katastru ve smyslu § 36 odst. 1 katastrálního zákona.

[36] Sporným mezi účastníky bylo, zdali lze na základě geometrického plánu č. 194-444/2008 provést platný zápis údajů (lomového bodu č. 184-236 namísto bodu č. 132-2 či 132-1 dle geometrického plánu č. 132-57/2003) do katastru. Stěžovatel v kasační stížnosti připustil, že zhotovitel tohoto geometrického plánu vycházel jen z tehdy platné katastrální mapy a z výsledků zjišťování hranic; nezohlednil předchozí geometrický plán č. 132-57/2003. Stěžovatel nezohlednění geometrického plánu č. 132-57/2003 odmítl jako své pochybení, neboť aby mohl být geometrický plán č. 132-57/2003 ve věci využit, muselo by nejprve dojít k vytyčení hranice pozemků.

[37] Podle § 44 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, *chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.* Z citovaného ustanovení katastrální vyhlášky vyplývá, že v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu lze tuto chybu opravit na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru nebo výsledkem zjišťování hranic. Ze správního spisu vyplývá a mezi účastníky není sporné, že geometrický plán č. 132-57/2003, jímž vznikly dotčené pozemky oddělením, a byla stanovena jejich vzájemná hranice, nebyl zohledněn v rámci tvorby nového geometrického plánu č. 194-444/2008. Geometrický plán č. 194-444/2008 tak řádně nerefletoval změny týkající se vzniku dotčených pozemků. Tuto skutečnost nepřímě stěžovatel potvrdil ve svém rozhodnutí, když k námitkám k protokolu o místním šetření z 1. 10. 2009, jimiž žalobci poukazovali na to, že šetření se odehrávalo jen k pozemku p. p. č. X, potvrdil, že v protokole je výslovně u žalobců zmíněn pouze pozemek p. p. č. X. Nicméně pak vysvětloval, že v protokole chybí mimo jiné pozemky p. p. č. X, p. p. č. X nebo p. p. č. X, jelikož dosud nebyly očíslovány. Stěžovatel si však protiřečí, jelikož tyto pozemky byly pod čísly p. p. č. X, p. p. č. X zaneseny v měřičském náčrtu č. 184/5, kde byl nově určen lomový bod č. 184-236. Měřičský náčrt č. 184/5 byl zároveň s protokolem součástí podkladů pro vyhotovení geometrického plánu č. 194-444/2008. Nejvyšší správní soud souhlasí s názorem krajského soudu, že z obsahu protokolu o místním šetření ze dne 1. 10. 2009 rozhodně nelze učinit závěr, že by žalobci souhlasili s průběhem vlastnických hranic i u jiných pozemků kromě jimi výslovně podepsaného a odsouhlaseného pozemku p. p. č. X, ani nesouhlasili se vznikem nového lomového bodu č. 184-236. K tomuto závěru není třeba činit žádné

dokazování či složité právní úvahy, neboť přímo vyplývá z protokolu. Pokud je v tabulce u jména žalobců uveden jeden pozemek p. p. č. X a ani z dalšího obecně formulovaného textu nevyplývá, že by se úprava hranic měla dotknout i jiných pozemků žalobců, nelze vykládat text protokolu nad rámec v něm výslovně obsažených údajů.

[38] V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na rozsudek ze dne 11. 7. 2009, č. j. 7 As 71/2008 - 48, ve kterém soud konstatoval, že i průměrně obezřetný vlastník není schopen rozpoznat ze zakreslení v katastrální mapě přesný průběh této hranice v terénu. Navíc za situace, kdy je vlastník přesvědčen, že se pozemková úprava týká jen jednoho z jeho pozemků, nebude ani připraven a ani zaměřen na kontrolu průběhu hranic ohledně svých dalších pozemků.

[39] Shodně s krajským soudem tak Nejvyšší správní soud dospěl k názoru, že geometrický plán č. 194-444/2008 nebyl vyhotoven s využitím výsledků dřívějšího měření, jak bylo stanoveno v § 56 odst. 1 vyhlášky č. 26/2007 Sb., katastrální vyhlášky, platné a účinné v době pozemkové úpravy v roce 2009. Při obnově katastrálního operátu novým mapováním platí, že *„podkladem pro zjišťování hranic, které jsou obsahem katastru, je dosavadní katastrální operát a operáty dřívějších pozemkových evidencí. Na jejich podkladě se vyhotoví náčrtý a k nim soupisy nemovitostí uspořádané podle čísel listů vlastnictví.“* Taktéž Nejvyšší správní soud dává krajskému soudu za pravdu, že ze správního spisu nevyplývá, na základě jakých konkrétních důvodů rozhodný podrobný bod č. 184-236 vznikl a proč právě s tímto bodem byl spojen průběh hranice mezi pozemky p. č. X. a č. X. v k. ú. D. M. Podle § 72 odst. 2 písm. a) bod 3. vyhlášky č. 26/2007 Sb., katastrální vyhlášky, platné a účinné v době pozemkové úpravy v roce 2009, *„při převzetí zaměstnanec pověřený přebíráním výsledků zeměměřických činností zkontroluje, zda výsledek zeměměřických činností pro účely katastru neobsahuje zjevné vady. Přitom vždy přezkoumá, zda výsledek zeměměřických činností vychází z údajů katastru.“* Krajský soud tak zcela správně dospěl k závěru, že podklady pro obnovu operátu na podkladě výsledků pozemkových úprav v roce 2009 neměly potřebné zákonem stanovené náležitosti, což měl pověřený zaměstnanec katastru zjistit, tudíž tyto neměly být převzaty do katastru nemovitostí.

[40] Nejvyšší správní soud v souladu s rozhodnutím ze dne 12. 12. 2017, č. j. 4 As 194/2017 - 46 odmítá jako nedůvodnou i námitku stěžovatele, že předchozí katastrální operát, včetně stavu dle geometrického plánu č. 132-57/2003, se ke dni 30. 11. 2011, kdy byla vyhlášena platnost obou částí obnoveného katastrálního operátu, stal neplatným dle § 46 odst. 2 katastrálního zákona, tudíž z něj není možné v dané věci vycházet. Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozhodnutí dospěl k jednoznačnému závěru, že tento *„výklad ... by logicky vylučoval, aby chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu byly opraveny podle původního výsledku zeměměřické činnosti, jelikož tímto výsledkem by se stával chybný výsledek obnovy katastrálního operátu.“*

[41] Nejvyšší správní soud nesouhlasí ani s námitkou stěžovatele, že se krajský soud v napadeném rozhodnutí odklonil od konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, konkrétně poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 As 307/2016 - 38. Jak správně ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedli žalobci, věc vedená pod sp. zn. 10 As 307/2016 řešila odlišnou skutkovou situaci, kdy ve správním spise nebyla založena listina, z níž žalobkyně dovozovala existenci chyby. Naproti tomu v nyní

pokračování

posuzované věci byly ve správním spise založeny listiny, z nichž byly chyby v evidenci zjištěny.

[42] Poukaz krajského soudu na náleznost Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 21/96 neshledává Nejvyšší správní soud za zavádějící v dané věci. Krajský soud jím pouze podpořil svou právní argumentaci, když v bodě 35. napadeného rozhodnutí vysvětloval nutnost vždy při aplikaci zákonů ctít jejich smysl a účel.

[43] Nejvyšší správní soud přitakává stěžovateli v námitce nepřiléhavého použití § 66 odst. 2 vyhlášky č. 26/2007 Sb., katastrální vyhlášky, platné a účinné v době pozemkové úpravy v roce 2009, kde se stanoví, že „výsledky zeměměřických činností využité pro obnovu katastrálního operátu na podkladě výsledků pozemkových úprav ověřené podle zákona o zeměměřictví musí být katastrálnímu úřadu předány úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem (dále jen „ověřovatel“) k posouzení způsobilosti jejich převzetí do katastru nejméně 30 dnů před vydáním rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv“. Citované ustanovení nelze na posuzovanou věc aplikovat, neboť se vztahuje k jiné fázi pozemkové úpravy, a to fázi předcházející vydání rozhodnutí o výměně či přechodu vlastnických práv. Tedy pověřený zaměstnanec neměl kontrolovat předložené podklady dle namítaného ustanovení vyhlášky, nýbrž dle výše citovaného § 72 odst. 2 písm. a) bod 3. vyhlášky č. 26/2007 Sb., katastrální vyhlášky, platné a účinné v době pozemkové úpravy v roce 2009. Nicméně tato nepřesnost v odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu nezakládá jeho nezákonnost, jelikož neměla žádný vliv na správnost klíčového právního názoru ve věci, který je uveden výše a který byl krajským soudem zaujat zcela v souladu se zákonem i ustálenou judikaturou správních soudů.

V.

Závěr a náklady řízení

[44] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, proto ji dle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[45] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobci, kteří měli ve věci plný úspěch, mají právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložili, od účastníka, který ve věci úspěch neměl. Náklady žalobců jsou tvořeny náklady na zastupování advokátem dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů, a to odměnou za zastupování ve výši 3100 Kč za 1 provedený úkon právní služby dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 advokátního tarifu, tj. za vyjádření ke kasační stížnosti; jelikož právní zástupce zastupoval dva žalobce, náleží mu za společný úkon za každého žalobce mimosmluvní odměna, ale snížená o 20 %; tudíž částka mimosmluvní odměny za dva zastupované účastníky činí 4960 Kč; dále mu náleží náhrada hotových výdajů za jeden provedený úkon ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tj. za dva zastupované účastníky 2 x 300 = 600 Kč. Výsledná částka se zvyšuje o 21 % DPH z odměny a náhrad ve výši 1167 Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem uvedené daně. Celkem tedy žalobcům náleží částka ve výši 6728 Kč, která jim bude vyplacena ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jejich právního zástupce.

[46] O náhradě nákladů řízení osoby na řízení zúčastněné rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když této osobě neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu